

Under Behandlingen af Finansloven under første Del af Samlingen udtalte jeg mit principale Standpunkt om vor politiske og sociale Udvikling, som jeg mente, den skulde og burde være i Modsætning til, hvad den nu er. Jeg udtalte som min Overbevisning, at Befolkningen i stedse høiere og høiere Grad vil komme til at indse, at de Anstuelser, de Principer, som mine Meningsfæller og jeg i en Række af Aar have gjort os til Talsmænd for her i Landet i politisk og social Henseende, i stedse høiere Grad vilde vinde Terræn, i stedse høiere Grad vilde trænge ind i Befolkningens Overbevisning, baade i Byen og paa Landet. Og de nu overstaade Valg turde vel vise den Kjendsgjerning, at dette har været Tilfældet. Det er blevet sagt her, at Valget i Hovedstaden tillægger man en stor Betydning. Det gjør mit Parti og jeg ogsaa, og vi have Grund til at gjøre det. Men der er ogsaa sket dette — og det føler jeg mig udtrykkelig opfordret til at bemærke — at der ogsaa er valgt en Social-Demokrat ind i Thinget fra en Landskreds, og det har for os lige saa fuldt sin store Betydning som Valget i Hovedstaden. Det vil i en ikke fjern Fremtid blive muligt, baade for Oppositionen her i Salen og for Høire at vise, om man virkelig mener, at det nu faktisk Bestaaende er Ret og Retfærdighed, og om de virkelig oprigtig ønske, at Arbejderne i Byerne og paa Landet, som have andre politiske og sociale Anstuelser end de, som hidtil have været repræsenterede her i Thinget, i Fremtiden skulle være repræsenterede her i Salen, til at vise, om de ville være med til at arbejde sammen med Repræsentanter paa en saadan Maade, at disse Anstuelser kunne faae et fuldigt Udtryk gennem det Arbejde, der bliver udført paa Thinget. Naar det er bleven sagt, at man mener, at den væsentlige Betydning deraf er den, at det har vist sig, at Oppositionen har fulgt en anden og rettere Vej nemlig Forhandlingsveien, saa siger jeg, at det tror jeg ogsaa, men jeg tror tillige, at det er et Fingerpeg for Oppositionen henimod, hvad der skal forhandles om, og hvorledes der skal forhandles. Det Standpunkt, jeg har indtaget her i Thinget ligeoverfor de sociale Forslag, der dels ere indbragte af mig selv, og dels af Andre, er mit principelle Standpunkt, og det er det, som jeg mener har fundet større

Støtte i Befolkningen ved disse Valg, end det nogenstinde tidligere har fundet, ialtfald officielt. Jeg haaber, at det maa være et Fingerpeg for Oppositionen og ligeledes for Høire i Retning af at være mere imødekommende overfor de Forordninger, som de mindre Bemidlede i Samfundet gennem disse Lovforslag og gennem det Talerør, som hidtil jeg alene har været for mine Meningsfæller, har givet tilkjende, og at man, naar man kommer til en Forhandling om dem, vil vide at tage det tilbørlige Hensyn, der maa og skal tages til dem, hvis man tillægger de Anstuelser, der have fundet deres Udtryk gennem Valgene, nogen væsentlig Betydning. Der er blevet bemærket, at vi skulle stræbe efter at blive ved at føre en saadan Forhandling, at der kan komme virkelige Frugter deraf, og jeg ønsker det Samme. Der er sagt, at Opøsningen hænger som et tveægget Sværd over Oppositionens Hoved, og derved umuliggjør Arbejdet. Jeg finder mig foranlediget til at sige, at mine Meningsfæller og jeg ikke frygte for dette tveæggede Sværd, vi frygte ikke for naarsomhelst at komme ud i Befolkningen, thi jeg er overbevist om, at hver Gang vi komme derud, ville vore Anstuelser vinde stedse større Terræn. Ikke desto mindre ønske vi til enhver Tid gennem et roligt, sagligt og virkeligt Arbejde at være med til at gennemføre de sociale Lovforslag, og vi agte at gjøre dyrt til, at der kan komme et godt Resultat ud deraf. Der er af et æret Medlem her i Salen blevet sagt den Gang, der var Tale om det Berettigede i, at Arbejderne skulde være repræsenterede her i Salen, at Socialdemokraterne og Arbejderne ikke vare Et og det Samme. Nei, jeg skal give det ærede Medlem Ret deri, det er det ikke, det er ikke Et og det Samme, naar vi tage Hensyn til, hvem der bekjender sig til Socialdemokratiet, men de organiserede, de politisk bevidste Arbejdere her i Landet, de, der tør være deres Mening bekjendt, de, der ere uafhængige, for saavidt de i økonomisk Henseende kunne være det, de ere ensbetydende med Socialdemokratiet. Men jeg skal indrømme det ærede Medlem, at de Arbejdere, der findes paa Godserne, og som Dagen før Valget modtage en venlig Opfordring i Brevformat fra Godseierne med Anmodning om, for saa vidt det maatte stemme med deres Overbe-